

Vuonna 90

Esko Koskinen on mies Taarastin takana

Ensin oli tontti, rautaharava ja Esko ystävineen. Lisäksi oli runsaasti epäilijöitä - edessä ja takana-päin naurajia.

Tänä päivänä on Taidekeskus Taarasti näyttämökatokseen, silmähivelevän kauniine, hoidettuine maisemineen ja mm. taidehallin käsittävine päärakennuksineen, jonka avajaisia vietetään kesäkuun 10. päivänä.

- Vietettiin taitelija Leo Matinpalon syntymäpäivää kesäkuun alussa ja Taarastin nykyisen tontin kulmassa seistessäni tajusin äkkiä selvästi, että tämä on meidän paikkamme. Näin sisäisten silmiäni edessä kuin valmiina kesäteatterin ja kaikki muutkin tontin merkitsemät mahdollisuudet, Esko Koskinen muistelee vuosikymmenien takaisia tuntejaan.

Nastolan Taideyhdistys ry allekirjoitti vuokrasopimuksen tontista Matinpalon sisarusten kanssa syksyllä 1981. Puheenjohtajan innostus otti tulta toissakin ja raivaustalkoot käynnistyivät.

- On myönnettävä, etteivät kaikki suhtautuneet vakavasti koko hankkeeseen ja se yllytti yrittämään eniten enemmän.

Raha ratkaisi alkuvaiheessa

oli jo Taarastin tontilla

Koskinen peräänantamattomuus siinäkin vaiheessa, kun mahdollottomasta piti tehdä mahdollinen, lieene osin selittävissä suomalaisen yrittäjän luonteella. Nykyinen Vaakakoskinen Oy aloitti toimintansa Lahdessa jo vuonna 1954 ja siirtyi Nastolaan viisi vuotta myöhemmin. Esko Koskinen perheineen muutti paikkakunnalle joitakin vuosia sen jälkeen, ja kun Nastolan Taideyhdistys perustettiin vuonna 1976, se sai heti Koskisesta aktiivisen jäsenen, joka viimeisten yhdeksän vuoden ajan on

luotsannut yhdistystä sen puheenjohtajana. Lisäksi hän on vaikuttanut Nastolan kulttuurielämää muun muassa kulttuurilautakunnan jäsenenä kahdeksan vuotta.

- Ajatus taidehallin toteuttamisesta eli jo tonttia vuokrattaessa, mutta se kariutui rahoituskysymyksiin. Onneksi kunnan päättäjät havahtuivat huomaamaan Taarastin merkityksen vuonna 1988. Sen jälkeen kunnan taloudelli-

- Ei niin, että paikka vielä sen jälkeenkään olisi valmis. Pihasta puuttuvat esimerkiksi taidekeskukseksi ominaiset patsaat ja erilaisia istutuksia alueelle on tulossa runsaasti, suunnittelee Esko Koskinen - Nastolan Taideyhdistys ry:n puheenjohtaja, joka on sananmukaisesti "pannut itsensä likoon" Taarastin puolesta.

töön. Osin kaksikerroksisen rakennuksen pystyttäminen alkoi viime vuoden huhtikuussa sen jälkeen, kun Nastolan metsistä oli saatu "kerjättyä" 40 000 markan arvosta puutavaraa.

- Työ pääsi mukavasti alkuun, mutta kesäkaudella sattui viive, kun ammattitaitoisen muurarin löytäminen ei ottanut onnistuakseen. Rakentaminen jatkui pitkän talvea ja lämmöt päästiin kytkemään päälle jo marraskuussa, kuvailee Esko Koskinen, joka itse on tehnyt jatkuvasti normaalin työpäivän mittaista päivää uudisrakennuksella.

Vierasta työvoimaa on käytetty kerrallaan 1-2 henkilön verran. Taidehallirakennuksen on piirtänyt arkkitehti Erkki Aarti, jonka kanssa on tehty tiivistä yhteistyötä myös rakentamisen aikana. Koskinen mukaan nastolalaisilta on vieläkin löytynyt talkoohenkeä, joskaan se ei ole enää yltänyt takavuosina koetulle tasolle.

Kesäkuun alusta lähtien tapahtuu

Varsinaisessa näyttelyhallikäytössä tulee olemaan noin 250 neliömetriä. Esko Koskinen suunnittelee järjestettäväksi monipuollista näyttelytoimintaa, ja jos mahdollista, taiteen tuottamista myös ulkomailta. Ihanteellisena pidettäisiin tietysti ympäristöstä näyttely- ja muuta toimintaa, mikä olisi merki-

nen panostus on ollut tyydyttävä ja toivomme suhtautumisen myös jatkuvan myönteisenä.

Työpäivä toisensa jälkeen

Taidekeskus Taarastissa järjestettiin viime vuonna 30 eri tapahtumaa ja kävijöitä oli kaikkiaan noin 6000. Määrän odotetaan kasvavan alkavana kesänä, kun uudisrakennus on valmistunut ja otettu käyt-

tyksellistä myös Nastolan imagon kannalta. Alkavan kesän osalta toiminta Taarastissa käynnistyy 3.6. Vihkiäiset ja ohjelmalliset avajaiset kutsuvieraille ovat viikkoa myöhemmin.

Rakennukseen on näytelyhallin lisäksi sijoitettu kahvio, aula, sosiaaliset tilat, varastot sekä toiseen kerrokseen viehättävä ateljeetoimisto.

- Mielestäni olisi pyrittävä siihen, että taidekeskuksen alueelle tai sen lähituntumaan valmistuisi ennen pitkää talonmiehen asunto. Tontin vuokra-aikaahan meillä on yhä jäljellä yli 40 vuotta. Toisaalta myös tontin lunastamisesta Taideyhdistykselle on keskusteltu, Esko Koskinen toteaa.

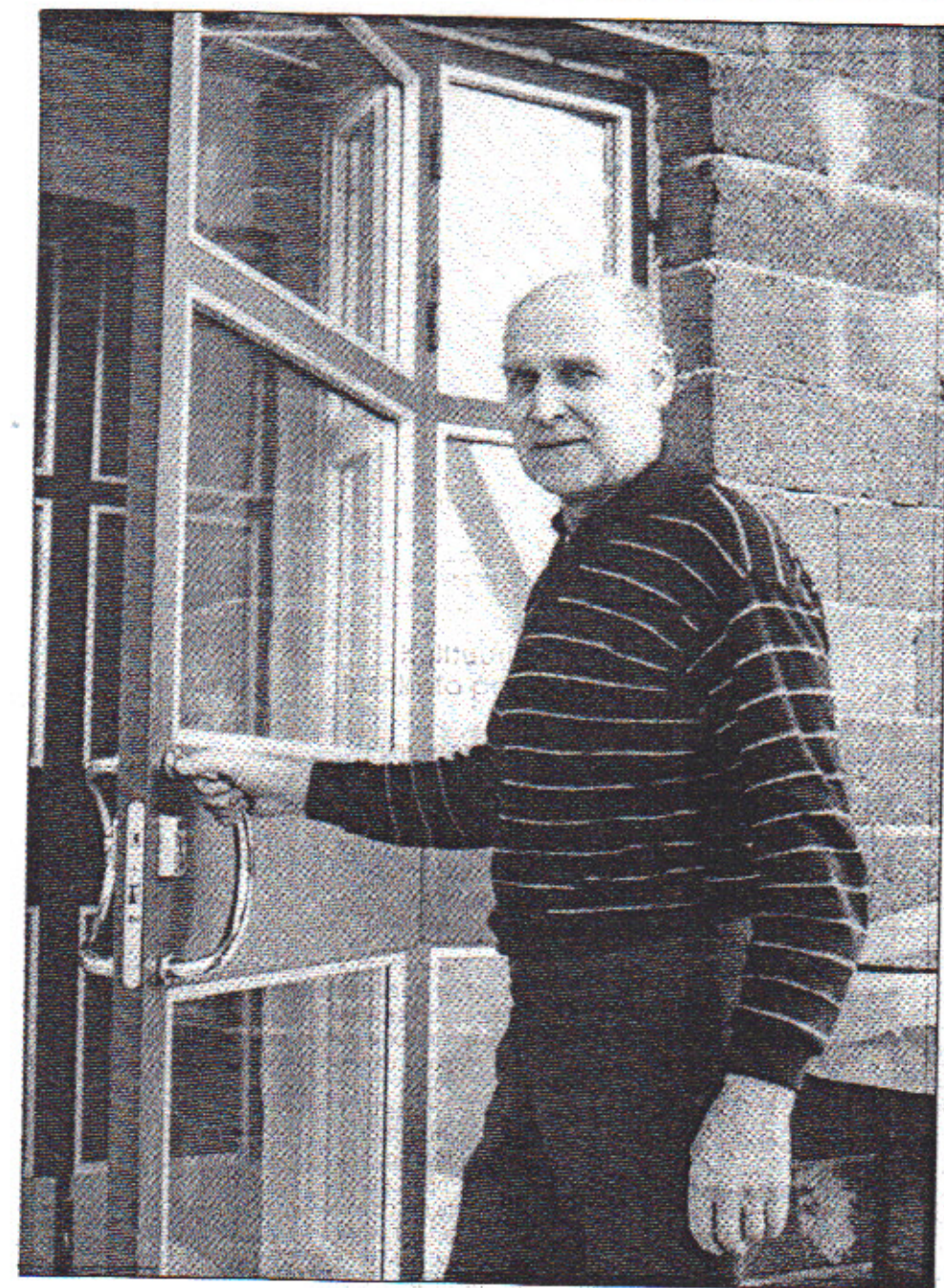
Kulttuuri on henkistä pääomaa

Puheenjohtaja kertoo ilmoittaneensa, että kun Taarasti on valmis, myös hän katsoo oman osuutensa tullun tehdyksi niin, että Taideyhdistykselle olisi syytä valita uusi puheenjohtaja uusine ideoineen.

- Itse olen kuluneisiin kymmeneen vuoteen suhteellisen tyytyväinen. Josain vaiheessa tosin pettymys käväisi mielen pohjalla, kun tunsin jääväni turhan yksin toteuttamaan Taarasti-hanketta.

Kulttuuri on Esko Koskinen mielestä henkistä pääomaa. Häntä ärsyttää sellainen ajattelutapa, että vaisun ja tapahtumattoman ilmapiirin vallitessa odotetaan kunnalta tai joltain muulta taholta kaikkea mahdollista tarjontaa ja unohdetaan vanhan, hyvän ajan aktiivinen toiminta.

- Kulttuuritapahtumat ja osallistuminen ovat tärkeitä myös ikääntyneelle väestölle. Jossain tapauksessa kysymys saattaa olla jopa mahdollisen laitostai sairaalahoidon siirtymisestä taikka tarpeettomaksi jäämisestä. Nastolassakin paneudutaan vielä liian paljon TV-kulttuuriin todelliseen elämään paneutumisen sijasta. Sitten on tietysti kapakka- eli olutkulttuuri... TV-kulttuuria parempi sekin, kunhan pysy-

Ajatus taldehallin toteuttamisesta eli jo Taarastin tonttia vuokrattaessa. Lähes 10 vuotta myöhemmin ovet ovat avautumassa yleisölle; Esko Koskisen ja muiden hankkeeseen uskonneiden unelma on toteutumassa.

tään kohtuuden rajoissa... Kapakassa ollaan sentään muiden ihmisten parissa, Koskinen pohtii.

Vuoden 1989 nastolalainen

- Kovasti yllättynyt olin kun kuulin, että minut on valittu Vuoden nastolalaiseksi. Yleensä kulttuuria ei tällaisissa yhteyksissä huomioida eikä arvosteta kovin korkealle.

Koskinen tunnetaan ja tunnustautuu kulttuurin puolestapuhujaksi, mutta ei "yhden asian ihmiseksi". Hän muistuttaa, että myös liikuntakulttuuri ja siihen panostaminen ovat välttämättömiä.

- Ei ole syytä olla kateellinen siitä taloudellisesta tuesta, joka annetaan urheilulle varsinkin, kun se kohdentuu nuorisoon ja yleensä liikkuviin ihmisiin. Sekä kulttuuri perinteisellä

tavalla ymmärrettynä että urheilu kärsivät varojen puutteesta siitäkin huolimatta, että molemmat säästävät yhteiskunnan rahoja ja tuottavat ennen pitkää panostukset takaisin yhteiskunnallisten tai terveydellisten tekijöiden kautta, Esko Koskinen korostaa.

P.K.